

Nr 409.

Av herr **Karlsson** i Gasabäck, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 191, med förslag till kommunalskattelag.

Genom Kungl. Maj:ts proposition nr 191 har förslag väckts om definitivt antagande av ett helt nytt kommunalskattesystem, gällande för landets primärkommuner. Ehuru det är ett allmänt känt förhållande, att bristerna i vårt taxeringsförfarande och särskilt en i allmänhet alltför ojämn taxering å fastigheter väsentligen vållat de rådande missförhållandena inom kommunalbeskattningen, har i allt fall icke något förslag till en effektiv reform av taxeringsväsendet vare sig föregått eller åtföljt Kungl. Maj:ts förslag till nya grunder för kommunalbeskattningen.

Uti motion, undertecknad av ett flertal ledamöter av riksdagen, tillhörande det liberala samlingspartiet, har framhållits, att denna ordning för upptagandet av de skilda, till kommunalskatteproblemet hörande spörsmålen icke kan anses hava varit riktig och lämplig. Förhåller det sig obestriddligen så, att taxeringsväsendets brister haft huvudskalig del i skulden till den nuvarande ojämnheten i det kommunala skattetrycket inom och mellan kommunerna, synes det ock — på sätt i den förenämnda motionen närmare påvisats — hava varit påkallat att i första rummet vidtaga en grundlig omläggning av själva taxeringsförfarandet och först därefter eller i samband därmed i erforderlig omfattning företa revision av det kommunala skattesystemet. I stället har Kungl. Maj:t, såsom ovan antytts, framlagt förslag till en *definitiv* lösning av frågan om den kommunala skattskyldigheten, men vid innevarande riksdag stannat vid att, beträffande taxeringsväsendet, föreslå allenast vissa *provisoriska* förbättringar, avseende dels utsträckt uppgiftsskyldighet för vissa kategorier skattskyldiga och dels tillgång för de nuvarande taxeringsmyndigheterna till ökad fackkunskap vid vissa skattefrågors bedömande. Omläggningen av taxeringsförfarandet i dess helhet har åter överläm-

nats till den »utredning, som torde böra igångsättas inom en icke alltför avlägsen framtid» (proposition 400 sid. 66).

Jag anser det emellertid vara av största vikt, att sistberörda utredning bedrivs så, att resultatet därav kan föreligga för prövning av 1921 års riksdag, detta *såväl* med hänsyn till angelägenheten att få en effektiv fastighetsbeskattning så skyndsamt som möjligt till stånd, *som* för att i ett reformerat taxeringsväsende erhålla ett fast underlag för uppbyggande av ett nytt kommunalskattesystem.

De förbättringar, som i fråga om taxeringen nu föreslagits av Kungl. Maj:t, kunna icke anses tillfyllestgörande för nu nämnda ändamål.

Vad först angår de myndigheter, som förrätta taxeringen, är det av vikt, att, med bibehållande av principen om den kommunala självbeskattningen, dels erhålla nödig representation för erforderlig sakkunskap av skilda slag inom de olika nämnderna och dels även åstadkomma stärkt ledning, dels kontroll för ett *enhetligt* och rättvist avvägt bedömande av de skilda skatteobjekten var för sig och i jämförelse med taxeringen inom skilda delar av landet.

Beträffande grunderna för taxering torde — fränsett resultatet av riksdagens behandling av det föreliggande kommunalskatteförslaget — däri föreslagna värderingsgrunder i betydlig omfattning kunna komma till användning, och lära vägledande anvisningar jämväl erhållas vid frågans behandling i det utskott, som innevarande riksdag har kommunalskattepropositionen och därmed sammanhängande frågor under bedömande. Ett särskilt spörsmål, som i förevarande samband torde vara förtjänt av utredning, är, huruvida det i allmänt och enskilt intresse kan anses lämpligt att förkorta mellantiderna för fastighetstaxering till t. ex. tre år.

Med åberopande av vad ovan framhållits får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla *dels* om utredning, i syfte som ovan sagts, angående förändrade bestämmelser om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering samt om de speciella grunderna för fastighetstaxering *och dels* om framläggande av det förslag, som av utredningen må föranledas, så tidigt, att det kan under 1921 års riksdag förekomma till avgörande.

Stockholm den 8 april 1920.

Rob. Karlsson.